II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Ιουλίου 1999

σχετικά με τη χρηματοδοτούμενη από εισφορές κρατική ενίσχυση, την οποία αποσκοπούν να διαθέσουν οι Κάτω Χώρες για την προώθηση των καλλωπιστικών φυτών

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(1999) 3440]

(Το κείμενο στην ολλανδική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2000/116/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 234/68 του Συμβουλίου, της 27ης Φεβρουαρίου 1968, περί ιδρύσεως κοινής αγοράς στον τομέα των ζώντων φυτών και των προϊόντων της ανθοκομίας [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3290/94 [2],

Αφού κάλεσε, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης, τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους [3], και έχοντας υπόψη αυτές τις παρατηρήσεις,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. **Διαδικασία**

(1) Οι ολλανδικές αρχές υπέβαλαν υπόψη της Επιτροπής το προαναφερθέν μέτρο στήριξης, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, με την επιστολή τους της 9ης Δεκεμβρίου 1996, με καταχώρηση της 12ης Δεκεμβρίου 1996. Με την επιστολή τους της 4ης Μαρτίου 1997, με καταχώρηση της 5ης Μαρτίου 1997, υπέβαλαν συμπληρωματικά στοιχεία.

(2) Με την επιστολή αριθ. SG(97) D/4124 της 30ής Μαΐου 1997, η Επιτροπή κοινοποίησε στην ολλανδική κυβέρνηση την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης σχετικά με το εν λόγω μέτρο στήριξης.

(3) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη συγκεκριμένη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [4]. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το συγκεκριμένο μέτρο στήριξης. Κοινοποίησε στις ολλανδικές αρχές τις παρατηρήσεις που έλαβε και τους έδωσε την ευκαιρία να προβούν σε σχόλια σχετικά. Οι Κάτω Χώρες υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους στην Επιτροπή με επιστολή με ημερομηνία 22 Ιουνίου 1998.

(4) Την 23η Νοεμβρίου 1998 συνεδρίασαν αντιπρόσωποι της ολλανδικής κυβέρνησης και της Ολλανδικής Ένωσης Παραγωγών (Productschap) και υπέβαλαν συμπληρωματικές πληροφορίες για το εν λόγω μέτρο.

II. **Λεπτομερής περιγραφή του μέτρου στήριξης**

(5) Η κοινοποίηση αφορά την τροποποίηση μιας εισφοράς προκειμένου να χρηματοδοτηθεί ήδη ισχύον μέτρο στήριξης δραστηριοτήτων προώθησης. Σύμφωνα με τη νέα φορολογική ρύθμιση, μπορεί να επιβληθεί μία εισφορά σε προϊόντα που έχουν εισαχθεί από άλλα κράτη μέλη· ωστόσο, τα έσοδα από τα τέλη αυτά οφείλουν να επιστραφούν στις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις προώθησης.

(6) Οι διατιθέμενες ενισχύσεις παρέχονται προς ενίσχυση της διάθεσης των προϊόντων του τομέα καλλωπιστικών φυτών (μέτρο στήριξης αριθ. 766/95). Οι δραστηριότητες προώθησης πραγματοποιούνται από την Bloemenbureau Holland (Ολλανδική Υπηρεσία Ανθοκομίας). Η ενίσχυση χρηματοδοτείται από εισφορές που επιβάλλει η Productschap voor Siergewassen, PVS (Ένωση Παραγωγών Καλλωπιστικών Φυτών), που σήμερα ονομάζεται Productschap Tuinbouw (Ένωση Παραγωγών Προϊόντων Κηπουρικής), στην πώληση καλλωπιστικών φυτών ή υλικών για την παραγωγή τους στις Κάτω Χώρες. Η εισφορά υπολογίζεται βάσει της τιμής των προς πώληση προϊόντων και καταβάλλεται από όλους τους παραγωγούς και εισαγωγείς καλλωπιστικών φυτών. Τα προϊόντα που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη της Κοινότητας εξαιρούνται ρητώς της σχετικής εισφοράς.

[1] ΕΕ L 55 της 2.3.1968, σ. 1.
[2] ΕΕ L 349 της 31.12.1994, σ. 105.
[3] ΕΕ C 227 της 26.7.1997, σ. 5.
[4] Βλέπε υποσημείωση 3.

Η Επιτροπή ανέκαθεν θεωρούσε τα έσοδα από υποχρεωτικές εισφορές που επιβάλλονται βάσει της εθνικής νομοθεσίας ως κρατικούς πόρους όπως ορίζονται από το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Δεδομένου ότι τα έσοδα αυτά διατέθηκαν προς προώθηση συγκεκριμένων ολλανδικών προϊόντων (ανθέων και φυτών) και επομένως «στρεβλώνουν ή απειλούν να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό καθώς ευνοούν συγκεκριμένες επιχειρήσεις ή προϊόντα», το ολλανδικό αυτό μέτρο αποτελεί μέτρο στήριξης σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

Το σχέδιο τροποποίησης αποσκοπεί στην κατάργηση της ατέλειας για προϊόντα που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη και στη φορολόγηση αυτών όπως ισχύει για τα ολλανδικά προϊόντα ή τα προϊόντα που εισάγονται από τρίτες χώρες. Τα έσοδα από τη φορολόγηση προϊόντων που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη διατίθενται αποκλειστικά υπέρ εκστρατειών προώθησης στα εν λόγω κράτη μέλη. Η χρηματοδότηση αυτή πραγματοποιείται σε στενό συντονισμό μεταξύ της Ένωσης Παραγωγών και των αντιπροσωπευτικών οργανώσεων των άλλων κρατών μελών.

Για την πραγματοποίηση των δραστηριοτήτων προώθησης η Ένωση Παραγωγών θα συνάψει συμφωνίες με τις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις σε όλα τα κράτη μέλη σχετικά με τη διάθεση των εν λόγω ποσών για γενικές εκστρατείες προώθησης των καλλωπιστικών χωρών στα αντίστοιχα κράτη μέλη. Οι ολλανδικές αρχές έχουν υποβάλει ένα πρότυπο μιας τέτοιας συμφωνίας.

(7) Οι ολλανδικές αρχές υπογράμμισαν ότι οι προτεινόμενες συμφωνίες με τις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις προώθησης των προϊόντων στα άλλα κράτη μέλη συνάπτονται σε εθελοντική βάση, χωρίς δηλαδή την άσκηση οιασδήποτε πίεσης. Στην επιστολή με την οποία η Ένωση Παραγωγών παρουσιάζει τη συμφωνία, πληροφορούνται οι σχετικές οργανώσεις ότι η συμφωνία αποσκοπεί στην επιβολή εισφορών στα προϊόντα από τα εν λόγω κράτη μέλη και στην επιστροφή των εσόδων από αυτήν την εισφορά. Οι ολλανδικές αρχές τονίζουν ότι σε μία από τις αιτιολογικές σκέψεις που προηγούνται του διατακτικού της συμφωνίας αναφέρεται ότι η εισφορά επιβάλλεται στα «προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο στις Κάτω Χώρες ή μέσω αυτών». Η συμφωνία μπορεί επομένως να συναφθεί, σύμφωνα με τις αρχές των Κάτω Χωρών, μόνον εφόσον η αντιπροσωπευτική οργάνωση του άλλου κράτους μέλους συμφωνήσει ρητώς στην επιβολή εισφορών στα προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο στις Κάτω Χώρες ή μέσω αυτών και στην επιστροφή των εσόδων από τις εισφορές αυτές.

Οι ολλανδικές αρχές εγγυώνται ότι, εφόσον δεν γίνει δυνατή η σύναψη ανάλογης συμφωνίας με ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος, δεν θα επιβάλλεται η εν λόγω εισφορά.

(8) Το πρότυπο συμφωνίας που προτείνει η Productschap ορίζει κυρίως ότι οι δραστηριότητες προώθησης σχεδιάζονται και πραγματοποιούνται σε συντονισμό μεταξύ της Productschap και της οργάνωσης προώθησης των προϊόντων των επιμέρους κρατών μελών. Περαιτέρω δε, οι δραστηριότητες προώθησης σύμφωνα με τη συμφωνία οφείλουν να εγκρίνονται πάντοτε από την οργάνωση προώθησης του επιμέρους κράτους μέλους, η οποία και δύναται ανά πάσα στιγμή να ασκεί βέτο σε οιαδήποτε πρόταση. Εφόσον οι διαβουλεύσεις δεν καταλήξουν σε συμφωνία, μπορεί μία επιτροπή στην οποία συμμετέχουν αμφότερα τα μέρη να προτείνει δεσμευτικές συστάσεις. Η επιτροπή αυτή συγκροτείται από ένα μέλος που προτείνει έκαστο των μερών και ένα ανεξάρτητο τρίτο μέλος το οποίο ορίζουν οι αντιπρόσωποι της οργάνωσης που είναι υπεύθυνη για τη σύναψη της συμφωνίας.

(9) Όσον αφορά την αντιπροσωπευτικότητα των οργανώσεων-εταίρων στα άλλα κράτη μέλη, η Productschap εφαρμόζει τρία κριτήρια. Οι οργανώσεις αυτές οφείλουν:

α) να μπορούν να πραγματοποιούν δραστηριότητες προώθησης των προϊόντων·

β) να ασκούν τις δραστηριότητές τους στο σύνολο της επικράτειας των αντίστοιχων κρατών μελών·

γ) να έχουν ευρεία βάση στον τομέα (μεταξύ παραγωγών και εμπόρων).

(10) Η Επιτροπή έλαβε γνώση της κοινοποίησης των ολλανδικών αρχών, σύμφωνα με την οποία, εφόσον δεν βρεθεί καμία οργάνωση που να πληροί και τα τρία κριτήρια, θα αναζητηθεί μία οργάνωση εμπόρων και παραγωγών η οποία να αντιπροσωπεύει τον κλάδο και να πραγματοποιεί δραστηριότητες προώθησης προϊόντων. Εφόσον πληρούν τα κριτήρια περισσότερες από μία οργανώσεις, θα γίνουν διαβουλεύσεις με όλες αυτές, η δε συμφωνία είτε θα συναφθεί με όλες αυτές τις οργανώσεις, είτε με μία μόνο οργάνωση, της οποίας την αντιπροσωπευτικότητα θα έχουν αναγνωρίσει οι λοιπές οργανώσεις. Με τον τρόπο αυτό, πιστεύουν οι ολλανδικές αρχές ότι μπορεί να αποφευχθεί μία αυθαίρετη επιλογή των οργανώσεων-εταίρων.

(11) Οι ολλανδικές αρχές υπέβαλαν μία λεπτομερή εποπτική περιγραφή των οργανώσεων εταίρων με τις οποίες θα υπάρξει συνεργασία στα διάφορα κράτη μέλη, των πιθανών περαιτέρω οργανώσεων-εταίρων και των λόγων για τους οποίους επελέγησαν οι συγκεκριμένες οργανώσεις βάσει των προαναφερθέντων κριτηρίων.

Όσον αφορά στη φύση της στήριξης στην προώθηση των προϊόντων, οι ολλανδικές αρχές επιβεβαίωσαν τη δήλωση που είχαν υποβάλει κατά το παρελθόν, σύμφωνα με την οποία το ισχύον πρόγραμμα (μέτρο στήριξης αριθ. 766/95) συνάδει με τις διατάξεις πλαίσιο της Επιτροπής σχετικά με τα εθνικά μέτρα στήριξης για διαφήμιση των γεωργικών προϊόντων [5], και ότι αυτό συμβαίνει επίσης και με τις δραστηριότητες προώθησης προϊόντων που πραγματοποιούνται σε συνεργασία με τις οργανώσεις-εταίρους σε άλλα κράτη μέλη. Γι αυτό και η Επιτροπή θεωρεί ότι το τμήμα του νέου προγράμματος που αφορά τη στήριξη είναι συμβατό με την κοινή αγορά.

(12) Οι ολλανδικές αρχές σκοπεύουν να επιβάλουν εισφορές σε προϊόντα που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη. Κατά κανόνα, η Επιτροπή, βάσει της απόφασης του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση αριθ. 47/69, Γαλλία/Επιτροπή [6], θεωρεί τις ενισχύσεις που χρηματοδοτούνται από εισφορές, οι οποίες επιβάλλονται και σε προϊόντα που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη, ως ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

(13) Η Επιτροπή θεωρεί τη συγκατάθεση των οργανώσεων-εταίρων των άλλων κρατών μελών για την επιβολή εισφορών στα προϊόντα τους ως ένα σημαντικό στοιχείο που διαφοροποιεί τις συγκεκριμένες εισφορές από τις συνήθεις. Η συγκατάθεση αυτή φαίνεται ότι προσδίδει εθελοντικό χαρακτήρα

[5] ΕΕ C 302 της 12.11.1987, σ. 6.
[6] Συλλογή 1970, σ. 487.

στις συγκεκριμένες εισφορές που επιβάλλονται στα εισαγόμενα προϊόντα, δεδομένου ότι η Productschap μπορεί να επιβάλλει δασμούς σε προϊόντα που εισάγονται από κράτη μέλη μόνον εφόσον οι οργανώσεις-εταίροι στα αντίστοιχα κράτη έχουν αποδεχθεί τη ρύθμιση αυτή. Οι εισφορές στα εισαγόμενα προϊόντα μπορούν επομένως να επιβάλλονται μόνον εφόσον έχει δοθεί η ανάλογη συγκατάθεση.

Η Επιτροπή θεωρεί και την επιστροφή των εξόδων προς τις οργανώσεις-εταίρους ως ένα στοιχείο που διαφοροποιεί το μέτρο αυτό από τους συνήθεις δασμούς.

(14) Η Επιτροπή κατέληξε για τους λόγους αυτούς ότι, υπό τους όρους που αναφέρονται στο σημείο 13, είναι δυνατό να εφαρμοσθεί μία ρύθμιση, η οποία θα μπορούσε να θεωρηθεί συμβατή με την κοινή αγορά εφόσον αυτή βασίζεται στην εθελοντική αποδοχή της από τις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις-εταίρους στα αντίστοιχα κράτη μέλη και, εφόσον, δεδομένης της επιστροφής των φορολογικών εσόδων προς τα αντίστοιχα κράτη μέλη, μπορεί να θεωρηθεί ότι η εισφορά που συνεπάγεται το συγκεκριμένο μέτρο στήριξης δεν υπερβαίνει για τα εισαγόμενα προϊόντα αυτή που ισχύει για τα εγχώρια προϊόντα.

(15) Η Επιτροπή εκφράζει ωστόσο έντονες αμφιβολίες για το εάν κατά την εφαρμογή στην πράξη του μέτρου αυτού εφαρμόζονται οι όροι που αναφέρονται στο σημείο 13.

(16) Για τους λόγους αυτούς κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφο 2 της συνθήκης.

III. **Πιθανές οικονομικές συνέπειες των τελών**

(17) Βάσει των στοιχείων της Productschap, οι οικονομικές συνέπειες των προτεινόμενων τελών αναμένονται ως εξής:

Κομμένα άνθη και φυτά σε γλάστρες 1998

(1 000 NLG)

Χώρα	Εισαγωγή	Απόδοση μετά την επιβολή της εισφοράς
Γαλλία	29 300	274
Βέλγιο	79 600	745
Γερμανία	34 500	322
Ιταλία	9 600	90
Ηνωμένο Βασίλειο	7 800	73
Ιρλανδία	4 000	37
Δανία	10 800	101
Ελλάδα	1 700	16
Πορτογαλία	2 100	20
Ισπανία	103 800	970
Αυστρία	600	6
Φινλανδία	200	2
Σουηδία	400	3
Σύνολο	**284 400**	**2 659**

(18) Ο προϋπολογισμός και οι πραγματικές δαπάνες για τις δραστηριότητες προώθησης των προϊόντων, οι οποίες θα χρηματοδοτηθούν από τις εισφορές που επιβάλλονται αποκλειστικά σε προϊόντα που παράγονται από ολλανδικές επιχειρήσεις έχουν ως εξής:

(NLG)

Έτος	Προϋπολογισμός	Πραγματικές δαπάνες
1993	26 045 000	25 550 002
1994	26 880 000	26 907 924
1995	27 710 000	
1996	28 250 000	

(19) Το ποσοστό των εισφορών ανήλθε σε 0,8 % για το 1995, σε 0,95 % για το 1996, σε 1,05 % το 1997 και σε 1,15 % για το 1998.

(20) Οι οικονομικές συνέπειες φαίνονται επίσης κατά τη σύγκριση με την εξαγωγή βολβών από τις Κάτω Χώρες:

Εξαγωγή βολβών από τις Κάτω Χώρες

Αξία

(1 000 EUR)

	1994	1995	1996
Εντός Κοινότητας	275 717	286 589	293 790
Εντός Κοινότητας	310 533	279 217	253 598

Στοιχεία: Eurostat.

Ποσότητα

(1 000 EUR)

	1994	1995	1996
Εντός Κοινότητας	85 848	88 482	93 726
Εντός Κοινότητας	84 430	65 954	65 674

Στοιχεία: Eurostat.

IV. **Παρατηρήσεις των άλλων κρατών μελών και ενδιαφερομένων**

4.1. *Βέλγιο*

(21) Οι βελγικές αρχές με επιστολή τους της 22ας Αυγούστου 1997 γνωστοποίησαν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα μέτρα της ολλανδικής κυβέρνησης:

(22) Αρνούνται ότι τα προϊόντα που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη εξαιρούνται των εισφορών.

(23) Επιπλέον, οι βελγικές αρχές διερωτώνται ποια είναι η διαφορά με την κατάσταση που ισχύει σήμερα. Κατά την άποψή τους, δεν είναι σαφές εάν πρόκειται για εισφορές κατά τις δημοπρασίες ή για εισφορές που επιβάλλονται σε όλα τα εισαγόμενα προϊόντα. Αλλά και το εύρος του μέτρου (τα προϊόντα δηλαδή στα οποία επιβάλλονται οι εισφορές) φαίνεται μάλλον ασαφές.

(24) Δεν παρέχεται ουδεμία εγγύηση για το ότι τα έσοδα από τις εισφορές αυτές θα διατεθούν προς προώθηση των επιβαρυθέντων προϊόντων (όταν για παράδειγμα επιβάλλεται ένα συγκεκριμένο ποσοστό εισφορών για τα φυτά σε γλάστρες, θα πρέπει το ίδιο ποσοστό από τα έσοδα που απέδωσαν τις εισφορές να διατίθενται προς προώθηση των φυτών σε γλάστρες). Επιπλέον, τα έσοδα από τις εισφορές που θα επιβάλλονται σε βελγικά προϊόντα θα πρέπει να μπορούν να διατίθενται ανά περιφέρεια του Βελγίου, ανάλογα με την προέλευση των προϊόντων.

(25) Όσον αφορά στην αντιπροσωπευτικότητα των οργανώσεων-εταίρων, οι βελγικές αρχές υπογραμμίζουν ότι την προώθηση των προϊόντων στο Βέλγιο αναλαμβάνουν οι περιφέρειες της χώρας. Καθώς οι εισφορές επιβάλλονται στους παραγωγούς, θα πρέπει αυτοί να μπορούν να συμμετέχουν στις εκδηλώσεις προώθησης, σε συνεννόηση και συνεργασία με τον τομέα του εμπορίου.

(26) Οι βελγικές αρχές με επιστολή τους της 18ης Ιανουαρίου 1999 δήλωσαν ότι αίρουν τις επιφυλάξεις που είχαν εκφράσει. Δεν χρειάζεται πλέον να ληφθούν υπόψη, μετά από μία συμφωνία συνεργασίας που σύναψε η VLAM, η οργάνωση που είναι υπεύθυνη για την προώθηση των γεωργικών προϊόντων στην περιφέρεια της Φλάνδρας με την Ένωση Παραγωγών των Κάτω Χωρών (Productschap).

4.2. *Ηνωμένο Βασίλειο*

(27) Οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου γνωστοποίησαν τις παρατηρήσεις τους με επιστολή τους της 29ης Αυγούστου 1997:

(28) Το Ηνωμένο Βασίλειο θεωρεί ότι τίθεται ζήτημα αντιπροσωπευτικότητας. Η ολλανδική Productschap συνεργάζεται κυρίως με δύο βρετανικές οργανώσεις, οι οποίες δεν είναι καθόλου αντιπροσωπευτικές της πλειοψηφίας των παραγωγών και εμπόρων. Γι' αυτό και υπάρχει ο κίνδυνος να επιβαρυνθούν με εισφορές έμποροι οι οποίοι δεν αντιπροσωπεύονται.

(29) Υπάρχει κίνδυνος δημιουργίας διακριτικής μεταχείρισης κατά προϊόντων από κράτη μέλη τα οποία δεν συμμετέχουν στη ρύθμιση αυτή.

(30) Επιπλέον, οι παραγωγοί και έμποροι από άλλα κράτη μέλη δεν θα επωφεληθούν αναγκαστικά το ίδιο κατά την προώθηση των προϊόντων που θα πραγματοποιήσει η Productschap των Κάτω Χωρών. Ούτε είναι επίσης σαφές τι θα συμβεί με τα έσοδα που δεν θα διατεθούν για προώθηση των προϊόντων. Θα πρέπει να μπορούν να λαμβάνονται μέτρα που να εξασφαλίζουν την επιστροφή των εισφορών που εισπράχθηκαν.

(31) Τέλος, η ρύθμιση αυτή μπορεί να προκαλέσει ορισμένα πρακτικής φύσεως προβλήματα, καθώς η Productschap θα πρέπει να εξασφαλίζει τον ακριβή καθορισμό της προέλευσης των εισαγομένων προϊόντων. Εφόσον η προέλευσή τους δεν καθορισθεί, μπορεί να δημιουργηθεί ένα άδικο σύστημα με μονιμοποίηση της εισφοράς.

(32) Για τους λόγους αυτούς, οι αγγλικές αρχές θεωρούν ότι το σχέδιο των Κάτω Χωρών είναι αντίθετο προς τα συμφέροντα των παραγωγών στα άλλα κράτη μέλη. Αντιτίθενται στην επιβολή εισφορών σε εισαγόμενα προϊόντα.

(33) Σε επιστολή της με ημερομηνία 5 Ιανουαρίου 1999 η «Ένωση Ανθέων και Φυτών (Flowers and Plants Association)» έκανε παρατηρήσεις υπέρ του συστήματος που προτείνει η Productschap. Η ένωση δηλώνει ότι αντιπροσωπεύει όλους τους βρετανικούς μεγαλοεξαγωγείς ναρκίσσων. Προσθέτει ότι η ρύθμιση που προτείνει η Productschap θα βοηθήσει την ένωση να διεξάγει γενικές εκστρατείες προώθησης των προϊόντων της.

4.3. *Δανία*

(34) Οι δανικές αρχές με επιστολή τους της 3ης Σεπτεμβρίου 1997 έκαναν τις ακόλουθες παρατηρήσεις:

(35) Και μόνο το διοικητικό άχθος που συνεπάγεται η είσπραξη των εισφορών σε προϊόντα που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη θα πρέπει να θεωρηθεί ως κώλυμα στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Επιπλέον, η αποδοχή της ολλανδικής ρύθμισης θα μπορούσε να δημιουργήσει προηγούμενο για άλλα κράτη μέλη.

(36) Το γεγονός ότι η ρύθμιση αυτή πραγματοποιείται σε εθελοντική βάση δεν αρκεί για να δικαιολογήσει μία τροποποίηση της πρακτικής που ακολουθεί η Επιτροπή σε σχέση με τις έμμεσες εισφορές για εισαγόμενα προϊόντα.

(37) Επιπλέον, η προτεινόμενη ρύθμιση θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια διπλή εισφορά στα δανικά προϊόντα που εισάγονται στις Κάτω Χώρες και στα οποία έχουν ήδη επιβληθεί εισφορές στη Δανία.

4.4. *Σουηδία*

(38) Με επιστολή τους με ημερομηνία 23 Σεπτεμβρίου 1999, οι σουηδικές αρχές γνωστοποίησαν τις παρατηρήσεις τους:

(39) Παρόλο που πρόκειται για εισφορές που επιβάλλονται εθελοντικά και που επιστρέφονται στη χώρα εξαγωγής, η ρύθμιση αυτή δημιουργεί κωλύματα στις εμπορικές ροές εντός της εσωτερικής αγοράς και επιφέρει συγχρόνως επιπλέον διοικητικό άχθος. Οι εισφορές μπορεί να έχουν περαιτέρω ως συνέπεια την απροθυμία ορισμένων παραγωγών να διαθέσουν τα προϊόντα τους στην ολλανδική αγορά, γεγονός που ευνοεί τα ολλανδικά προϊόντα.

(40) Ορισμένες χώρες έχουν ήδη επιβάλει εισφορές στο εσωτερικό τους και αυτό σημαίνει ότι μπορεί να υπάρξει διπλή φορολογική επιβάρυνση.

(41) Εθελοντικές εισφορές μπορούν να εισπραχθούν εφόσον συμφωνήσουν όλοι οι παραγωγοί και οι έμποροι, είτε έμμεσα, μέσω μιας οργάνωσης που τους αντιπροσωπεύει, είτε άμεσα.

(42) Οι σουηδικές αρχές αμφιβάλλουν εάν οι εμπορευόμενοι από τα άλλα κράτη μέλη ευνοούνται το ίδιο με αυτούς των Κάτω Χωρών από τη συγκεκριμένη ρύθμιση.

(43) Με επιστολή τους της 22ας Δεκεμβρίου 1998, δύο σουηδικές ενώσεις, η Trädgårdsnäringens Riksförbund (Σουηδική Ένωση Προϊόντων Κηπουρικής) και η Blomstergrossisternas Riksförbund (Σουηδική Ένωση Χονδρεμπόρων Ανθοκομικών Προϊόντων) γνωστοποίησαν τις παρατηρήσεις τους:

(44) Η σουηδική κυβέρνηση στην απαντητική της επιστολή επέστησε την προσοχή της Επιτροπής στις νομικές πλευρές του ζητήματος, καθώς και σε ζητήματα ανταγωνισμού. Οι δύο σουηδικές ενώσεις θεωρούν ότι στην απάντησή της η σουηδική κυβέρνηση δεν έλαβε επαρκώς υπόψη της τις πολύ θετικότερες απόψεις των σουηδικών αντιπροσωπευτικών οργανώσεων. Οι σουηδικές ενώσεις υποστηρίζουν ανεπιφύλακτα την ολλανδική πρόταση. Οι ολλανδικές δραστηριότητες προώθησης των προϊόντων θα αποβούν, υποστηρίζουν, προς όφελος των περισσοτέρων ευρωπαϊκών χωρών. Στα πλαίσια των κοινοτικών προσπαθειών υπέρ της προώθησης των ανθέων και των φυτών και υπέρ της αποζημίωσης των κοινοτικών προϊόντων για την απελευθέρωση των εισαγωγών από τρίτες χώρες ως συνέπεια του ιδιαίτερου προγράμματος για προώθηση των πωλήσεων, το ολλανδικό σχέδιο μπορεί να διαδραματίσει ένα σημαντικό ρόλο. Το σχέδιο αυτό θα μπορούσε να αποτελέσει ακόμα και τη βάση του κοινοτικού προγράμματος.

(45) Ο εθελοντικός χαρακτήρας του συστήματος θα πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη.

V. **Παρατηρήσεις των Κάτω Χωρών**

(46) Οι ολλανδικές αρχές με επιστολή τους της 22ας Ιουνίου 1998 δήλωσαν τα εξής (παραπέμποντας στις παρατηρήσεις της Productschap που περιλαμβάνονται στην επιστολή της 30ής Ιανουαρίου 1998 η οποία είχε προσαφθεί ως παράρτημα στην επιστολή των ολλανδικών αρχών):

5.1. *Σχετικά με τις παρατηρήσεις του Βελγίου*

(47) Σύμφωνα με τον κανονισμό της Productschap, από 1ης Ιανουαρίου 1996 δεν επιβάλλονται πλέον οι σχετικές εισφορές για προϊόντα από άλλα κράτη μέλη. Εφόσον επιβλήθηκαν οι εισφορές αυτές σε δημοπρασίες μετά από αυτή την ημερομηνία, πρέπει να επιστραφούν.

(48) Οι εισφορές δεν θα ισχύουν μόνο για πωλήσεις σε δημοπρασίες αλλά και για το εμπόριο εκτός αυτών. Η ρύθμιση αυτή είναι η ίδια με εκείνη που ίσχυε προ του 1996. Οι εισφορές επιβάλλονται μόνο σε προϊόντα ανθοκομίας. Για προϊόντα δενδροκομίας και για τους βολβούς ανθέων ισχύουν ειδικοί κανόνες.

(49) Τη στιγμή αυτή ήδη γίνεται διάκριση μεταξύ φυτών σε γλάστρες και άλλων προϊόντων ανθοκομίας. Για το λόγο αυτό, θα πρέπει να εξετασθεί η δυνατότητα διάθεσης των εσόδων ανά ομάδα επιβαρυνθέντων προϊόντων. Το πώς θα διατεθούν τα έσοδα που προέρχονται από τις εισφορές που εισπράχθηκαν στο Βέλγιο θα πρέπει να αποφασισθεί από τις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις.

(50) Η προτεινόμενη ρύθμιση αποβαίνει προς όφελος του συνόλου του τομέα της ανθοκομίας, τόσο δηλαδή των παραγωγών όσο και των εμπόρων.

5.2. *Σχετικά με τις παρατηρήσεις του Ηνωμένου Βασιλείου*

(51) Επιλέγεται καταρχήν μία εθνική οργάνωση. Εφόσον κάτι τέτοιο δεν καταστεί δυνατόν, η Productschap θα προσπαθήσει να συνεργασθεί με οργανώσεις οι οποίες αντιπροσωπεύουν μεγάλο τμήμα των σχετικών κλάδων. Στα πλαίσια αυτά πραγματοποιήθηκαν επαφές με άλλες οργανώσεις, όπως για παράδειγμα η National Farmers Union στο Ηνωμένο Βασίλειο. Εφόσον δεν υπάρχει κάποια ομοσπονδία αντιπροσωπευτικών οργανώσεων, η Productschap προτείνει να συνεχίσει τη συνεργασία της με τις δύο βρετανικές οργανώσεις με τις οποίες συνεργάζεται σήμερα. Η Productschap θεωρεί ότι οι δραστηριότητες προώθησης των προϊόντων θα αποβούν προς όφελος του συνόλου του τομέα, και για το λόγο αυτό δεν θα πρέπει να δοθεί υπερβολική έμφαση στο πρόβλημα της φορολόγησης χωρίς αντιπροσώπευση.

(52) Να σημειωθεί ότι μόνο τρία κράτη δεν έχουν ακόμη υπογράψει τη συμφωνία. Το ποσοστό των τριών αυτών κρατών στο σύνολο των εισπραχθέντων ποσών είναι μικρότερο του 1 %.

(53) Ενδεχομένως θα μπορούσαν να επιστρέφονται στα κράτη μέλη τα έσοδα εκείνα που δεν διατέθηκαν υπέρ της προώθησης των προϊόντων. Ωστόσο, με δεδομένες τις συμφωνίες που έχουν ήδη συναφθεί, μία τέτοια λύση δεν φαίνεται αναγκαία.

(54) Η Productschap θεωρεί ότι είναι σε θέση να διαπιστώνει με πολύ αξιόπιστο τρόπο την προέλευση των εισαγομένων προϊόντων. Προκειμένου να καθοριστούν τα ποσά που αναλογούν σε ένα κράτος μέλος, προβλέπεται η πραγματοποίηση μιας ετήσιας διαβούλευσης με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών.

5.3. *Σχετικά με τις παρατηρήσεις της Δανίας*

(55) Η Productschap θεωρεί ότι δεν θα υπάρξει διπλή φορολόγηση διότι τα τέλη που εισπράχθηκαν στις Κάτω Χώρες θα επιστρέφονται στη Δανία.

5.4. *Σχετικά με τις παρατηρήσεις της Σουηδίας*

(56) Η Productschap δεν θεωρεί ότι δημιουργείται ιδιαίτερα ευνοϊκή μεταχείριση για τους ολλανδούς εμπορευόμενους.

(57) Η Productschap θεωρεί ότι δεν θα υπάρξει διπλή φορολόγηση, διότι τα τέλη που εισπράχθηκαν στις Κάτω Χώρες θα επιστρέφονται στη Σουηδία.

VI. **Αξιολόγηση του μέτρου στήριξης**

(58) Η Επιτροπή επιμένει στις αμφιβολίες που εξέφρασε και εξαιτίας των οποίων κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης.

6.1. *Αντιπροσωπευτικότητα των οργανώσεων-εταίρων*

(59) Οι απολύτως εθελοντικές εισφορές στον τομέα της ανθοκομίας με στόχο τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων προώθησης των προϊόντων του δεν θα πρέπει να θεωρούνται κρατικές ενισχύσεις σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1, καθώς δεν πρόκειται περί «μέτρων στήριξης χρηματοδοτούμενων από τα κράτη ή με οιασδήποτε μορφής κρατικούς πόρους». Κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει στην περίπτωση αυτή. Για να εξασφαλιστεί η εθελοντική εφαρμογή της συμφωνίας απαιτείται η συγκατάθεση όλων των παραγωγών και των εμπόρων καλλωπιστικών φυτών του εν λόγω κράτους μέλους. Οι οργανώσεις με τις οποίες συνάπτονται συμφωνίες οφείλουν, επομένως, να αντιπροσωπεύουν όλους τους παραγωγούς και εμπόρους του συγκεκριμένου κράτους μέλους, κάτι που δεν συμβαίνει στην προτεινόμενη ολλανδική ρύθμιση. Υπάρχει νομική βάση (κανονισμός περί επιβολής εισφορών) η οποία επιτρέπει, κατά την άποψη των Ολλανδών, την επιβολή εισφορών από την Productschap σε εισαγόμενα προϊόντα. Η Επιτροπή έκρινε ανέκαθεν, βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ([7]), ότι τα έσοδα από τέτοιου είδους εισφορές που επιβάλλουν τα κράτη μέλη πρέπει να θεωρούνται κρατικοί πόροι σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1. Για το λόγο αυτό πρόκειται όντως περί κρατικής ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Μία εισφορά η οποία επιβάλλεται κατά την εισαγωγή προϊόντων είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά διότι μπορεί να επηρεάσει δυσμενώς το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.

(60) Κατά τη συνεδρίαση της 23ης Νοεμβρίου 1998, οι αντιπρόσωποι της Productschap υπογράμμισαν την ομοιότητα με τη ρύθμιση που εφαρμόζεται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2275/96 του Συμβουλίου, της 22ας Νοεμβρίου 1996, για τη θέσπιση ειδικών μέτρων στον τομέα ζώντων φυτών και των προϊόντων ανθοκομίας ([8]), και με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 803/98 της Επιτροπής, της 16ης Απριλίου 1998, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2275/96 του Συμβουλίου για τη θέσπιση ειδικών μέτρων στον τομέα ζώντων φυτών και των προϊόντων ανθοκομίας για το 1998 ([9]).

Να σημειωθεί, στα πλαίσια αυτά, ότι τα προγράμματα υπέρ της χρήσης ζώντων φυτών και προϊόντων ανθοκομίας έχουν υποβληθεί από αντιπροσωπευτικές οργανώσεις με μέλη που προέρχονται από έναν ή περισσότερους επιχειρησιακούς κλάδους του τομέα ζώντων φυτών και προϊόντων ανθοκομίας [άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 803/98].

Οι οργανώσεις-εταίροι με τις οποίες έχει ήδη συνάψει συμφωνίες η Productschap είναι οι ίδιες οι οποίες λειτουργούν σε αυτό το ευρωπαϊκό πλαίσιο. Η Productschap θεωρεί επομένως ότι η αντιπροσωπευτικότητα των οργανώσεων-εταίρων θεωρείται δεδομένη και έχει γίνει αποδεκτή από τις ευρωπαϊκές αρχές.

(61) Το επιχείρημα αυτό δεν γίνεται ωστόσο δεκτό. Υπάρχει σαφής διαφορά μεταξύ, αφενός οργανώσεων στις οποίες ανατίθεται η διαχείριση ευρωπαϊκών προϋπολογισμών βάσει του κανονισμού υπό τον έλεγχο των κρατών μελών και της Επιτροπής, και των ίδιων οργανώσεων στις οποίες, στις περισσότερες μάλιστα περιπτώσεις χωρίς να υπάρχει νομική βάση στην εθνική τους νομοθεσία, ανατίθεται από την Productschap να εξασφαλίσουν την επιβολή εισφορών στις επιχειρήσεις, ασχέτως εάν αυτές είναι μέλη των εν λόγω οργανώσεων ή όχι και, αφετέρου της προώθησης φυτών και ανθέων η οποία χρηματοδοτείται από τα έσοδα από τις εισφορές αυτές. Ένα όργανο του κοινοτικού δικαίου (δηλαδή ο κανονισμός) με το οποίο ορίζεται μέσω κοινών κριτηρίων μία οριζόντια προσέγγιση με στόχο μία ορισμένη εναρμόνιση προς όφελος του συνόλου, δεν δικαιολογεί κατ' ανάγκη την επιβολή φορολογικών κωλυμάτων από ένα κράτος μέλος το οποίο δρα αυτοβούλως. Επιπλέον, υπάρχει εδώ ο κίνδυνος φορολόγησης χωρίς αντιπροσώπευση.

(62) Περαιτέρω, οι δραστηριότητες προώθησης των προϊόντων στα άλλα κράτη μέλη οφείλουν να πραγματοποιούνται σε συνεννόηση με την Productschap, γεγονός που προσδίδει σε αυτή ένα αρκετά αποφασιστικό ρόλο, ενώ οι οργανώσεις των άλλων κρατών μελών δεν έχουν ανάλογη δυνατότητα πρόσβασης και γνώσης των δραστηριοτήτων προώθησης προϊόντων που πραγματοποιούνται στις Κάτω Χώρες. Αυτή η ανισορροπία δημιουργεί υποψίες ότι το συγκεκριμένο μέτρο προτείνεται με στόχο να εξασφαλιστούν τα συμφέροντα των ολλανδών εμπορευομένων.

6.2. *Διάθεση των επιστρεφόμενων πόρων*

(63) Δεν είναι σαφές εάν οι παραγωγοί και οι έμποροι των άλλων κρατών μελών ωφελούνται πάντοτε από τα μέτρα που εφαρμόζει η οργάνωση-εταίρος του συγκεκριμένου κράτους μέλους υπέρ της προώθησης των προϊόντων, τόσο όσο ωφελούνται οι ολλανδοί παραγωγοί και έμποροι από τα μέτρα που εφαρμόζει η Productschap.

([7]) Απόφαση στην υπόθεση αριθ. 78/76, Steinike και Weinlig/Γερμανία, Συλλογή 1997, σ. 595.

([8]) ΕΕ L 308 της 29.11.1996, σ. 7.
([9]) ΕΕ L 115 της 17.4.1998, σ. 5.

Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ([10]), εφόσον τα πλεονεκτήματα που απορρέουν από τη διάθεση των εσόδων από μία φορολογική επιβάρυνση ή οποία έχει τη μορφή εισφοράς, αποσκοπούν στην πλήρη αντιστάθμιση για την εισφορά που επιβάλλεται σε ένα εθνικό προϊόν κατά τη θέση σε κυκλοφορία του προϊόντος αυτού, η συγκεκριμένη εισφορά αποτελεί εισφορά με συνέπειες ίδιες με αυτές που αναφέρονται στα άρθρα 23 και 25 του τελωνειακού δικαίου. Εφόσον τα πλεονεκτήματα αυτά αντισταθμίζουν μόνο εν μέρει την εισφορά του εθνικού προϊόντος, ισχύει για τη σχετική επιβάρυνση το άρθρο 90 της συνθήκης. Στην περίπτωση αυτή η επιβάρυνση είναι ασυμβίβαστη με το άρθρο 90 της συνθήκης και επομένως πρέπει να απαγορεύεται, εφόσον έχει ως αποτέλεσμα διακριτική μεταχείριση ως προς εισαγόμενο προϊόν, εφόσον δηλαδή αντισταθμίζει σημαντικό μέρος της εισφοράς που επιβάλλεται σε ένα εθνικό προϊόν, αλλά όχι και αυτής που ισχύει για τα εισαγόμενα προϊόντα.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν εξασφαλίζεται η αποφυγή της διακριτικής μεταχείρισης εις βάρος των εισαγομένων προϊόντων και ότι οι εισφορές και τα έσοδα που προέρχονται από αυτές δεν είναι ασυμβίβαστα προς το άρθρο 90 της συνθήκης. Το ουσιαστικό ερώτημα είναι εάν τα εισαγόμενα προϊόντα επωφελούνται πραγματικά από το συγκεκριμένο μέτρο στήριξης όπως ακριβώς και τα εγχώρια: παρά τις εγγυήσεις που προέχρονται στο κανονισμό επίπεδο για ισότιμη μεταχείριση των εισαγόμενων και των εγχώριων προϊόντων, στην πράξη δημιουργείται αναμφίβολα μία ευνοϊκότερη κατάσταση για τους εμπορευόμενους του συγκεκριμένου κράτους μέλους, καθώς οι πραγματοποιούμενες δράσεις προώθησης των προϊόντων εμπνέονται από τις ειδικές εθνικές συνθήκες, ανάγκες και ελλείψεις (εποχιακές διακυμάνσεις και ποικιλίες των καλλιεργούμενων ειδών). Ακόμη και εάν υποτεθεί ότι τα εισαγόμενα προϊόντα μπορούν να επωφεληθούν από το μέτρο στήριξης πραγματικά το ίδιο όπως τα εθνικά προϊόντα, στην πράξη δεν υφίσταται κανένας μηχανισμός βάσει του οποίου να μπορεί να ελέγχει η Επιτροπή εάν τα προϊόντα των 14 άλλων κρατών μελών επωφελούνται από τη στήριξη όπως ακριβώς τα εγχώρια προϊόντα, πολλώ δε μάλλον εφόσον οι ολλανδικές αρχές παρέλειψαν να παρουσιάσουν το σύστημα αναγνώρισης που θα χρησιμοποιούσαν για τον καθορισμό της προέλευσης των εισαγόμενων προϊόντων (βλέπε σχετικά το σημείο 31), εκτός από μία ασαφή διαβεβαίωση της Productschap ότι θεωρεί ότι είναι σε θέση να διαπιστώνει την προέλευση των προϊόντων (βλέπε σχετικά το σημείο 54).

(64) Επιπλέον, οι στόχοι των άρθρων 87 και 88 αφενός, και του άρθρου 90, αφετέρου, είναι διαφορετικοί. Το γεγονός επομένως ότι ένα εθνικό μέτρο πληροί τους όρους του άρθρου 90, δεν συνεπάγεται ότι συμφωνεί με τις υπόλοιπες διατάξεις, όπως αυτές των άρθρων 87 και 88. Εφόσον ένα μέτρο στήριξης χρηματοδοτείται από ένα τέλος που επιβάλλεται σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις ή σε συγκεκριμένα προϊόντα, η Επιτροπή υποχρεούται να εξετάσει όχι μόνο εάν η μέθοδος χρηματοδότησης είναι σύμφωνη με το άρθρο 90 της συνθήκης, αλλά επίσης εάν αυτή, καθώς και η μέσω αυτής χρηματοδοτούμενη ενίσχυση, βρίσκονται σε συμφωνία με τα άρθρα 87 και 88 ([11]).

Εφόσον η εισφορά δεν είναι προαιρετική (όπως συμβαίνει, βλέπε εξήγηση στο σημείο 59) και επιστρέφεται στη χώρα εξαγωγής, υπάρχει ο κίνδυνος να προκληθούν κωλύματα στην εσωτερική αγορά από την προτεινόμενη ρύθμιση καθώς επίσης και αυξήσεις των διοικητικών δαπανών.

Η προτεινόμενη ρύθμιση φαίνεται ότι αποσκοπεί στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας των ολλανδικών προϊόντων, τα οποία πλήττονται από την επιβολή εισφοράς. Τα εισαγόμενα προϊόντα, τα οποία θεωρούνται πλέον ανταγωνιστικά, εφόσον η εισφορά επιβάλλεται μόνο στα εγχώρια προϊόντα, χάνουν το συγκεκριμένο πλεονέκτημα αφής στιγμής επιβαρυνθούν και αυτά. Η διάθεση των εσόδων από την εισφορά υπέρ της προώθησης των εισαγόμενων προϊόντων δεν αντισταθμίζει κατ' ανάγκη την απώλεια του ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος, διότι δεν εξασφαλίζεται στην πράξη ισότιμη αντιμετώπισή τους (βλέπε σχετικά το σημείο 63).

Η προτεινόμενη ρύθμιση ενδέχεται να προξενήσει στρέβλωση του ανταγωνισμού. Οι δυσμενείς επιπτώσεις στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ως συνέπεια της στήριξης μπορούν να επιταθούν, αναλόγως του τρόπου χρηματοδότησης της στήριξης, η οποία μπορεί επίσης να δημιουργήσει πιέσεις εις βάρος των εισαγόμενων προϊόντων.

(65) Σε όλα αυτά θα πρέπει να προστεθεί το γεγονός ότι οι φορείς της αγοράς στα άλλα κράτη μέλη φέρουν συχνά το βάρος για την έγκριση των ενισχύσεων προς χρηματοδότηση αναλόγων δραστηριοτήτων προώθησης των προϊόντων τους. Εφόσον οι παραγωγοί των άλλων κρατών μελών εξάγουν προς χώρες οι οποίες επιβάλλουν εισαγωγικούς δασμούς, χρηματοδοτούν δύο φορές μία και την αυτή δραστηριότητα.

Για τους λόγους αυτούς, οι ολλανδικές αρχές δήλωσαν ότι είναι διατεθειμένες να εφαρμόσουν εκ νέου μία ρύθμιση όπως αυτή που ίσχυε κατά το παρελθόν μεταξύ Γερμανίας και Κάτω Χωρών, βάσει της οποίας οι εμπορευόμενοι εξαιρούντο της εισφοράς εφόσον αποδείκνυαν ότι είχαν καταβάλει ανάλογη εισφορά σε άλλο κράτος.

Μία τέτοια τυπική διαδικασία (υποβολή εγγράφων από τους ενδιαφερόμενους για να τύχουν απαλλαγής από εισφορά), θα μπορούσε να θεωρηθεί ως μέτρο με ανάλογες συνέπειες όπως αυτές που υπαγορεύονται στο άρθρο 28 της συνθήκης, δηλαδή «κάθε εμπορική ρύθμιση των κρατών μελών η οποία μπορεί να δημιουργήσει, άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά κωλύματα στο ενδοκοινοτικό εμπόριο» ([12]). Διαδικασίες, έστω και απολύτως τυπικές, όπως υποβολή εγγράφων, οι οποίες θεωρείται ότι περιλαμβάνονται στα πλαίσια ενός συστήματος ελέγχου, μπορεί να δημιουργήσουν κωλύματα στο ενδοκοινοτικό εμπόριο. Επιπλέον, τέτοιοι συνοριακοί έλεγχοι δικαιολογούνται αποκλειστικά σε ειδικές και περιορισμένου αριθμού περιπτώσεις ([13]).

(66) Τα έσοδα από την εισφορά μπορεί, εξάλλου, να αποδειχθούν ανεπαρκή για την πραγματοποίηση της εκστρατείας προώθησης των προϊόντων. Στην περίπτωση αυτή, δεν προβλέπονται διαρθρωτικά μέτρα αποζημίωσης των παραγωγών και εμπόρων στα άλλα κράτη μέλη, ενώ δεν αποκλείεται να παραμείνουν τελικά οι εν λόγω πόροι στην οργάνωση-εταίρο.

([10]) Βλέπε ιδιαίτερα τις αποφάσεις της 11ης Μαρτίου 1992, Compagnie commereiale de l'Ouest/Receveur principal de douanes, σχετικά με τις υποθέσεις C-78 έως C-83/90, Συλλογή 1992, σ. 1 — 1847, σημείο 27, και της 16ης Δεκεμβρίου 1992, Lornoy/Βελγικό κράτος, C-17/91, Συλλογή 1992, σ. 1 — 6523, σημείο 21.

([11]) Απόφαση της 25ης Ιουνίου 1970, υπόθεση 47/69, στην οποία έγινε ήδη παραπομπή στην υποσημείωση 6· βλέπε περαιτέρω και την απόφαση της 2ας Αυγούστου 1993, σ. 1 — 4337, υπόθεση C266/91 Cellulose Beira/Fazenda Publica, Συλλογή 1993, σ. 1 — 4339, καθώς και την απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 1993, υπόθεση C-72/92, Scharbatke/Γερμανία, Συλλογή 1993, σ. 1 — 5509.

([12]) Απόφαση της 11ης Ιουλίου 1974, υπόθεση 8/74, Dassonville, Συλλογή 1974, σ. 837.

([13]) Απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 1979, υπόθεση 159/78, Επιτροπή/Ιταλία (τελωνεία-επιχειρήσεις αποστολών), Συλλογή 1979, σ. 3247.

VII. **Συμπέρασμα**

(67) Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν συντρέχουν λόγοι για να αναθεωρήσει την καθιερωμένη της πρακτική σχετικά με την κρατική στήριξη που χρηματοδοτείται από εισφορές, οι οποίες επιβάλλονται και σε εισαγόμενα προϊόντα, ότι θα πρέπει δηλαδή να πρόκειται περί ρύθμισης η οποία στηρίζεται στην εθελοντική συγκατάθεση των φορέων της αγοράς ή των αντιπροσωπευτικών οργανώσεων-εταίρων από τα αντίστοιχα κράτη μέλη και ότι τα φορολογικά έσοδα οφείλουν να επιστρέφονται στα αντίστοιχα κράτη μέλη.

Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή θεωρεί ότι το συγκεκριμένο μέτρο στήριξης, το οποίο χρηματοδοτείται από εισφορές οι οποίες επιβάλλονται και σε προϊόντα που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη, είναι ασυμβίβαστο προς την κοινή αγορά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η στήριξη την οποία σκοπεύουν να παράσχουν οι Κάτω Χώρες στην προώθηση των καλλωπιστικών φυτών και η οποία χρηματοδοτείται από εισφορά που επιβάλλεται σε προϊόντα εισαγόμενα από άλλα κράτη μέλη, είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά. Απαγορεύεται, για το λόγο αυτό, η εφαρμογή του συγκεκριμένου μέτρου στήριξης.

Άρθρο 2

Οι Κάτω Χώρες οφείλουν να γνωστοποιήσουν στην Επιτροπή εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της απόφασης αυτής τα μέτρα που έλαβαν για να εφαρμόσουν την απόφαση.

Άρθρο 3

Η απόφαση αυτή απευθύνεται στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

Βρυξέλλες, 20 Ιουλίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής